

Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta šte. 18
Poduredništvo:
Trst, Vicolo delle Rose šte. 7

Polletna naročnina . . . Lir 800
Letna naročnina . . . Lir 1.500
Letna inozemstvo . . . Lir 2.500
Poštno ček. račun: šte. 24/12410

Leto X. Štev. 1

Gorica - četrtek 2. januarja 1958 - Trst

Posamezna številka L. 30

S svetlimi ideali v novo leto

V naših domovih smo zamenjali kole-darje. Nove slike in zlasti nova letnica nas sedaj gledajo s sten in vsi se zavpoda-mo, da smo za eno leto starejši. Tudi »Katoliški glas« je za eno leto starejši. Sedaj stopa v deveto leto življenja. Vidimo pa, da postaja iz leta v leto trdnejša vez zamejskih Slovencev na Goriškem in Tržaškem. Mislim, da ni predržno reči, da bi danes »Katoliški glas« težko pogrešali, če bi ga ne bilo. Priljubljen je nam, ki pri njem delamo in žrtvujemo ves svoj prosti čas, in tudi našemu ljudstvu, ki z dejanjem izpričuje, da mu je ljubo naše glasilo, saj ga marsikateri res s te-žavo kupuje, a z veseljem bere. Lanska anketa nam je izprijala, da se naši bralci zanimajo za pisanje našega lista, do-pisli, iz vseh zamejskih vasi govore, da »Katoliški glas« povsod berejo, naročnine, ki jih leto za letom obnavljajo naši pri-jatelji, potrjujejo, da je list pognal glo-boke korenine. Zato smo trdno uverjeni, da bo v novem letu »Katoliški glas« po-gnal še globlje korenine in da se bo uve-ljavil tudi tam, kjer ga še premalo poznajo in premalo berejo.

V ta namen smo predvsem izboljšali obliko lista. Ze v božični številki ste vi-deli, da imamo nove črke. Nov moderen stavni stroj v tiskarni bo pomagal, da bodo strani lista bolj pestre. Posebno za starejše ljudi, ki bolj slabo vidijo, bomo skrbeli, da bo več črtovnih staviljenih z večjimi črkami. Dalje želimo prinašati več klisejev in slik zlasti iz življenja naših kulturnih organizacij in z naših prirediteljev. Zato se že danes pripravamo, da nam sodrujnice dostavljajo tudi slike, ki želijo, da bi jih poleg dopisov objav-ljali v listu. Res je, da so danes kliseji draga stvar, toda če nam bodo ostali naročniki zvesti in zlasti če bodo naroč-niki točno plačevali, bomo naredili tudi to žrtvo, da bodo kliseji v listu števil-nejši in ne samo v božični ter veliko-nočni številki. Zavedamo se, da nam je boriti boj s tekmeči, ki imajo bogata denarna sredstva in morejo zato plače-ovati ne samo stalne sodrujnice nego tudi slučajne dopisnike. Prav tako je njim mogoče prinašati številne kliseje. Toda nasproti denarnim sredstvom naših tek-mecev stavimo mi naš idealizem in požr-tovalnost naših vernih ljudi. Ker vemo, da časopis, kakor človek, ne živi samo od kruha, verujemo, da bomo tudi zanaprej mogoče uspešno boriti to tekmo, ki jo bo-rimo že od leta 1945. Zato pozivamo vse naše dosedanje bralce, naročnike in so-trudnike, naj ne opešajo v svojem idea-lizmu. Več kot denar premore vera v ideale. »Katoliški glas« je iz te vere nastal in v tej veri do sedaj uspeval. V tej veri bo živel in delal naprej.

PRVI NAS IDEAL JE BOG. Njemu smo služili in zanj smo pri našem delu žrtvovali do sedaj.

DRUGI NAS IDEAL JE CERKEV. Kris-tus jo je postavil za znamenje med na-rodni tudi v sedanji zmedni in prav danes še bolj kot v preteklosti. Zato smo od vsega začetka poudarjali svojo zvestobo rimski katoliški Cerkv in povsod in ved-no skušali tolmačiti nauk papeža Pi-ja XII. Zavedamo se, da zlasti mali na-rodni, kot je naš slovenski narod, potrebujejo v še večji meri kot veliki narodi, zaslonbo in pomoč Cerkev. Saj če smo preživeli v 13 stoletjih svojega bivanja na teh tleh toliko hudih viher in obostali, se moramo zahvaliti predvsem dejstvu, da smo vedno ostali zvesti sinovi svete matere Cerkev. Vsi sledi tega ne sme zbledeti naš drugi ideal, čeprav se vanj zaganjajo dan na dan številni naši nasprotniki.

IN TRETJI IDEAL, ki vanj verujemo, JE NASE LJUDSTVO. To naše tako pre-

TUDI ZAHODNA NEMCIJA

S prvim januarjem bo tudi Zahodna Nemčija ukinila dokumente za potovanje z avtomobili iz tujine. Tuji turisti ne bo-de več potrebovali običajnega »carneta de passage« za vstop in odhod iz Nem-čije.

izkušano, varano in stiskano ljudstvo. Kot duhovniki se zavedamo, da smo iz ljudstva izšli in da moramo za to ljud-stvo živeti. Če so se Kristusu smilile judovske množice, ki so za njim hodile, se nam smilijo slovenske množice, ki so se od Kristusa oddaljile in zanj več ne marajo. Če je sv. Pavel rekel, da želi biti proklet za rešitev svojega ljudstva, bi mi radi za njim ponovili, da se ne strašimo stisk in preganjanj za blagor našega ljudstva. Ko smo začeli izdajati svoj časopis, smo samo to hoteli, da bi naše ljudi iztrgali iz rok zvodnikov in ga spet privedli na pravo pot Resnice. Isto hočemo tudi danes. Saj drugega kot duhovniki tudi ne moremo iskati.

Z vero v omenjene ideale stopamo v novo leto in k nadaljnjemu delu. Trdno smo uverjeni, da se bodo naše vrste v letu 1958 še bolj pomnožile in utrdile. Tako nam Bog pomagaj!

*Koledniki želijo
srečno novo leto*

Po atlantski konferenci

V božični številki KG smo nam-šim bralcem prikazali namene in cilje Atlantske zveze. Ta je nam-reč pred božičnimi prazniki zase-dala na plenarnem zborovanju v Parizu. Med tem časom je je kon-ferenca že zaključila z delom. Iz-dano je bilo uradno poročilo, vr-stile so se razne izjave z ene in druge strani ter pozitivni in ne-gativni komentarji. Kakšen pa je bil uspeh tega važnega zasedanja? Da bi praktično ocenili njegovo delo, je še nekoliko prezgodaj. Za sedaj lahko rečemo, da je konfe-rencen NATO-ja sprožila nek dolo-čen razvoj v gibanju svobodnih držav, in da se sedaj nahajamo na prvi stopnji tega razvoja. U-pajmo, da bo novo leto 1958 pri-neslo mnogo uspehov na poti pravil-ne usmeritve zahodne skupnosti v obrambi miru in demokra-cije.

POTEK ZASEDANJA

Na splošno lahko rečemo, da je atlantska konferenca utrdila e-notnost zahodnih držav, ki tvo-rijo Severnoatlantsko obrambno zvezo. Predsedniki vlad petnajstih držav-članice so prišli v Pariz si-cer z različnimi pogledi na teh-nično stran izvajanja načel in do-ločil NATO-ja, vendar s skupnim ciljem, ki je ohranitev miru in svobode. Vse države članice so nastopale v popolni enakopravnosti, neglede na njih vojaški in po-litični položaj. Zato ni govora o kaki državi vodnici, n. pr. ZDA, kakor se to dogaja v vzhodnem taboru, kjer mora vedno obvelja-ti volja Kremlja. V treh dneh zasedanja so obravnavali celo vr-sto vprašanj, ki zanimajo Evro-po in njene severno ameriške za-veznike. Med temi so bile razoro-žitve, vprašanje raketnih oporišč za zahodne države, politično in gospodarsko sodelovanje, odgovor na Bulganinove poslanice posa-meznim vladam, poljski predlog za atomsko nevtralnost Srednje Evrope, ciprsko in alžirsko vpraš-anje, Srednji Vzhod i. dr. Med najvažnejše obravnavane zadeve spadata brez dvoma atlantsko po-litično sodelovanje ter vprašanje o raketnih izstrelkih. Kar se tiče prvega, so v načelni izjavi potrdili važnost tesnega medsebojnega po-litičnega sodelovanja, ki edino lahko ohrani Zahod pred sovjet-sko nasilnostjo. To je prišlo do praktičnega izraza tudi v zaključ-nem poročilu, kjer je določeno, da se bo vršila v začetku tega leta konferenca držav članic na mini-

strski ravni. Sklenili so tudi, da se bodo uvedli pogostejši stiki med vladami držav članic. Važna je nato ustanovitev 15 članskega znanstvenega odbora, ki ima nalo-gu poživiti dejavnost na tem za sodobno obrambo tako važnem področju.

V drugi zadevi, t. j. glede atom-skega in raketnega orožja je pri-šlo do majhnih nesoglasij. Ne-kateri države (Norveška, Danska, Zahodna Nemčija) niso bile nav-dušene za postavitev raketnih o-porišč na daljši domet na svojem ozemlju, vendar so potem spre-jele kompromisni predlog za iz-strelke s kratkim dometom, kar bo pa imelo le značaj začasnosti. Tu je bil dosežen seveda le načel-ni sporazum. Praktična izvedba tega sporazuma pa je stvar posa-meznih vlad. S tem v zvezi so razpravljali še o poljskem predlo-gu za tkzv. atomsko nevtralnost v Srednji Evropi. Po tem predlo-gu naj bi se Poljska, obe Nemčiji in Češkoslovaška odpovedali a-tomski oborožitvi. Vendar pred-stavlja morebitni sprejem tega predloga vsaj veliko mero previd-nosti in zaupanja, za kar pa še niso zreli časi. Glede Nemčije so spomnili na ženevsko izjavo leta 1955, ko je tudi Bulganin oblju-bil združitev Nemčije s svobod-nimi volitvami.

RAZGOVOR S SOJVETI

Največ zanimanja in pričako-vanja za svetovno javnost je bilo v zedevi pogajanj s Sovjeti. Temu so dale povod razne Bulganinove poslanice, ki so jih na Zahodu sprejeli manj skeptično kot po-dobne pozive v preteklosti. Pred-sedniki vlad so se načelno spo-razumeli za razgovor s Kremljem, ki pa naj pokaže dobro voljo za ureditev najvažnejših svetovnih vprašanj. Sklenili so, da bodo za-enkrat predlagali Sovjetom sestanek zunanjih ministrov za rešitev razorožitvenega vprašanja. V ZN so namreč Sovjeti paralizirali de-lo razorožitvenega pododbora s tem, da niso hoteli več v njem sodelovati.

Kakšen pa je bil odmev Sov-jetske zveze? Zahodnim predlo-gom je prvi odgovoril zunanji minister Gromiko. Predlagal je izredno zasedanje ZN, ki naj bi razpravljalo o razorožitvi, ker da Sovjetske zveze ne zadovoljujejo pariški predlogi za ožji sestanek zunanjih ministrov. (Sovjeti si želijo razprave v ZN zato, ker računa-jo na podporo afriško-azijs-

skega bloka). Hruščev pa je pri-pravljen na sestanek na najvišji ravni med Vzhodom in Zahodom, ki naj uredi vsa sporna vpraša-nja. Med protipredloge Sovjetov pariški konferenci pa sodi reso-lucija Vrhovnega sovjeta, ki za-hteva prenehanje z izdelavo in po-skusi termonuklearnega orožja, zmanjšanje oboroženih sil, nena-padalno pogodbo med varšavskim in atlantskim paktom, neuporabo sile na Srednjem Vzhodu in pre-nehanje vojne propagande.

Za Atlantsko zvezo sta odgovo-ri-ila njen vrhovni poveljnik gen. Norstadt in glavni tajnik Spaak. Slednji je dejal, da je nesmiseln predlog poljskega zunanjega mi-nistra Rapackega o atomski nev-tralnosti: oba glavna tekmeča i-mata namreč rakete na dolgi do-met, in v ta namen se jima ni treba poslužiti vmesnih ozemelj. Po Spaakovem mnenju stremi ta predlog po priznanju vzhodno-nemškega režima, po nevtraliza-ciji vse Nemčije in končno po razbitju atlantske organizacije.

ISKANJE PRAVE POTI

V kakšni obliki pa naj pride konkretno do skupnega jezika med Vzhodom in Zahodom? Mne-nja so še nekoliko deljena. Veli-ka Britanija je baje pripravljena na sestanek na najvišji ravni, medtem ko v ZDA še ni prišlo do pravega razčiščenja. Eno je goto-vo: Zahod je šel okrepljen s pa-riške konference. Nedvomno bo tako laže navezal pogajanja s Sov-jeti. Zastonj je tudi vsaka propa-ganda o vojnouhujskaških nakle-pih svobodnega sveta in njegove obrambne organizacije. Saj za-hodni predlogi sami — kot je pravilno dejal ital. zunanji mini-ster Pella — najučinkoviteje za-vračajo Bulganinove obtožbe, da NATO noče miru. Po drugi strani bi bilo nesmiselno, da bi se Zahod ne zavaroval s primerni-mi obrambnimi sredstvi, ko pa Sovjeti izdelujejo medcelinske ra-

kete. To bi namreč pomenilo last-no samouničenje. S tega vidika lahko zaključimo, da je konferen-ca Atlantske zveze v Parizu do-prinesla nov korak k varnosti ne-komunističnega tabora in k po-mirjenju v svetu.

Zaključek azijsko-afriške konference

Te dni se je zaključila v Kairu konferenca azijsko-afriških držav, ki so se že udeležile znane lanske bandunške konference. Niso pa bile prisotne nekatere azijske države, ki so povezane z Zahodom preko vojaških paktov. Prisotnost sovjetskega opazovalca in kitaj-skega komunističnega delegata sta dala namreč poteku konfere-nce filokomunističen ton. Prve iz-jave so imele tudi precej proti-zahodni značaj. Sovjeti so skušali zborovalce premamiti z obljubami o gospodarski pomoči brez poli-tičnih pogojev. Toda zadnji tre-nutek se je položaj temeljito spre-menil. Države-članice so sprevide-le, da jih želijo Sovjeti le izra-biti za svojo politiko, zato so se razni delegati odločno izrekli pro-ti komunističnemu vplivu. Niso hoteli namreč, da bi dobilo zase-danje komunistično barvo. Izjavili so se proti imperializmu v vseh oblikah, proti vojaškim pak-tom in vmešavanju v notranje zadeve drugih držav. To bi bil tkzv. pozitivni nevtralizem, ki ga zagovarja Egipt. Zanimivo je tu-di dejstvo, da so zavrnili predlog sovjetskega delegata, ki je hotel obsoditi ZDA glede rasne politike. Nasprotno, celo pohvalili so po-litiko ZDA na tem področju. Poli-tični opazovalci pripominjajo, da je prav Egipt zavzel to odloč-no stališče proti vmešavanju Sov-jetske zveze v zadeve afriško-azijskega sveta.

Božični prazniki po svetu

BOŽIČ V RIMU

Tih in skoro skromen je bil Božič za vaticanskimi židovi. Sv. oče je daroval polnočnico v svoji privatni kapeli ob navzočnosti najintimnejših visokih osebnosti. Za to priložilo je Pij XII. oblekel mašni plašč, ki so mu ga darovali trpeči iz turinskega zavoda sv. Cottolenga. V vaticanskih krogih menijo, da je ta poteza sv. očeta še bolj podčrtala njegovo vzne-mirjenost v današnjem težkem svetovnem položaju, vznemirjenost, katere ni mogel prikriti tudi v svojem božičnem govoru. Prav tako ima svoj simbolični pomen križ, ki ga je sv. oče dal postaviti v Koloseju in katerega je na sveti večer razsvetlil iz svoje privatne delovne sobe.

Božič je za sv. očeta edini dan v letu, ko si dovoli nekoliko razvedrila ob popoldanskem sprejemu svojih sorodnikov in številnih nečakov. Ob jasličah, ki jih da postaviti v svoji prvi sobi in ki so iste, ki jih je pred davnimi leti kot papeški nuncij prinesel iz Nemčije, pozabi za hip na svoje velike skrbi in težko odgovor-nost, ko se s svojimi najintimnejšimi po-globi v sveto skrivnost Betlehema.

BOŽIČ V JERUZALEMU

Na božično vigilijo je tisoč sedem sto romarjev, povečini Galilejcev, prekoračilo izraelsko-jordansko mejo pri Jeruzalemskih vratih Mandelbaum, da bi tako pre-bili 24 ur v Betlehemu v Jordaniji, na kraju Jezusovega rojstva. Za natančnejšo kontrolo so Jordanci vzdolž vrat Mandel-baum postavili žično ograjo, Izraelci pa so postavili nekaj šotorov, kjer so vsake-mu romarju dali po en jordanski dinar za najnujnejše potrebe. Med romarji je

bilo tudi večje število rimsko-katoliških Arabcev, grških in armenjskih katoličanov, med njimi tudi trije člani brazilskega od-poslanstva, ki se sedaj nahajajo na ob-sku v izraelski državi.

DRUGOD PO SVETU

Najvišje božično drevo so postavili Pa-rižani pred baziliko Notre Dame. Ogrom-no smreka, pokrita z umetnim snegom in s tisočero lučkami, je visoka 36 me-trov. Teden dni je bilo potrebno, da so okmčali in postavili to ogromno božično drevo.

Na tisoče Parižanov je pod tem božič-nim drevescem prisostvovalo polnočnici, ker je bila za vse cerkev Notre Dame pre-majhna. Polnočnico jebral kardinal Fel-tin, pela pa sta znamenita zbor Petits chanteurs in Croix de Bois.

V Moskvi je praznovala Božič samo ev-ropska kolonija, medtem ko je bil za Ruse Božič čisto običajen delavni dan. Vendar je mesto nudilo tujcem vse, kar so si želeli. V izložbah je bilo polno razsvetlje-nih in okinanih božičnih drevesc poleg »dedka mraza«. Pravoslavni praznujejo svoj Božič šele 7. januarja. Nad vse sve-čano pa praznujejo v Rusiji Novo leto, ki je tudi uradno priznan praznik.

Vzdolž vse meje med Vzhodno in Za-padno Nemčijo so svobodni Nemci posta-vili na tisoče razsvetljenih božičnih dre-vesc in tako poudarili svojo solidarnost in bratsko razumevanje s trpečimi brati pod komunistično diktaturo.

V Jugoslaviji ni bilo uradno priznanega Božiča, vendar so ljudje kljub delavniku napolnili cerkve in na svojih domovih kot nekdanj praznovali Božič.

NAŠ TEDEN V CERKVI

Zveličar, luč in življenje sveta

5. I. nedelja po Novem letu: Najsv. Ime Jezusovo
6. I. ponedeljek, zap. praznik: sv. Trije kralji — Razglašnje Gospodovo
7. I. torek: sv. Lucijan, šk.
8. I. sreda: sv. Severin, opat
9. I. četrtek: sv. Julijan, m.
10. I. petek, prvi: sv. Viljem, šk.
11. I. sobota, prva: Pavlin, škof oglejski

Nadangel Gabriel je Mariji naročil, naj imenuje učlovečenega Sinu božjega JEZUS.

To ime ni samo, da bi se Marijin sin ločil od drugih, ampak znači tudi poslanstvo učlovečenega Sinu božjega. Jezus pomeni Odrašenik, Zveličar. In res je Sin božji naš Odrašenik.

To ime izgovarjamo s spoštovanjem in hvaležnostjo. Kaj bi nam pomagalo, če bi bili pod oblastjo hubobnega duha in bi nam bila nebesa za vedno zaprta?

Uporabljam tu ime tudi v pozdrav: Hvaljen Jezus — Vekomaj Amen. To je krščanski pozdrav. Kdor ga spoštljivo uporablja, zadobi odpustke; zelo prav ti bodo prišli pri sodbi božji.

IME JEZUSOVO. Vsak človek ima ime, to ime smo dobili pri sv. krstu.

Namen imena je, da se ločimo od drugih, pa tudi, da bi nam bil svetnik, po katerem se imenujemo, v zgled in v varstvo.

IZ SV. EVANGELIJA

Čisti čas, ko je bilo dopolnjenih osem dni, da bi bil otrok obrezan, so mu dali ime Jezus, kakor je bil imenovan po angelu, preden je bil spočet.

Najsvetejše, najmilejše, najlepše in najslajše med vsemi imeni je gotovo presv. ime Jezus. Nobeno drugo ni tako vzvišeno in veličastno, tako skrivnostno globoko in sveto, tako milo in lepo in sladko. V tem imenu je vsa naša moč, rešitev in tolažba. Samo v tem imenu je naše zveličanje in večna blaženost. Presv. ime Jezus je ime neskončno velikega in neskončno mogočnega Boga Sina, ki se je za nas učlovečil, za nas trudil in trpel. To je ime tiste Osebe, ki je nam ljudem izkazala največ ljubezni in storila največ dobrot. Koliko nebeške luči, božje miline, koliko sladkosti in utehe v tem najdražjem in tako čudovito pomenljivem imenu našega premilega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa!

Spoštujemo, cenimo, ljubimo in častimo presv. ime Jezusovo! V njem je naša resnična in velika moč, največja pomoč in edina rešitev, v njem vsa naša uteha.

Ljubimo brezmejno Jezusovo Osebo, v kateri je vsa polnost božanstva! Ljubimo z vsemi močmi g. Jezusa, ki nam je razodel in otipljivo pokazal neskončno božjo dobroto in ljubezen! Ljubimo Njega, ki je za nas trpel in umrl! On je naš največji dobrotnik in najboljši Prijatelj. Otel nas je grešne sužnosti, zaslužil nam je sv. milost in ponuja nam nebeški raj. Ne zanemarjajmo ga, ne pozablajmo ga! Ne žalimo ga z grehi, ne z našo hudobijo, ne z duhovno lenobo! Ne skrunimo Njegovoga presv. imena in ne žalimo Njegovoga Srca! Ljubimo ga in častimo zlasti s poštenim in svetim življenjem, s ponižnim duhom, z globoko vero, z gorečo ljubeznijo, s potrebno molitvijo, s pogostim sv. obhajilom, z obiski, s krščansko plemenitostjo do bližnjega, z iskrenostjo, z dobrimi deli in vsestransko pravičnostjo! — Hvaljeno bodi ime Jezusovo zdaj in vekomaj! Amen.

Iz življenja Cerkve

Po 40 letih v kat. Cerkev

Se en pastor anglikanske cerkve je izrazil svoj namen, da prestopi v katoliško Cerkev. Pastor se imenuje Robert Linton Shields in deluje v protestantski župniji Lound v Suffolku že nad 40 let. Podal je svojo ostavko na svoje mesto v znak protesta proti odloku, na podlagi katerega protestantska cerkev dovoljuje prejem svetega obhajila razporočenim osebam. Izjavil je: Imam namen umakniti se za dva ali tri mesece, da se pripravim na vstop v katoliško Cerkev.

Belgijski duhovniki v Boliviji

Duhovniške ekipe, ki so prispele iz Belgije, zbirajo prve sadove pri delu odrašenja med rudarji v predelu predgorij Potosi v Boliviji. Oboleli Indijci in njihove družine žive v silni bedi in moralni propadlosti. Tem pomagajo belgijski duhovniki, ki jih zbira, poučuje in izveža katoliška univerza v Lovainu na podlagi posebnih sporazumov med belgijskim episkopatom in škofijskim svetom za Latinsko Ameriko, ki ima svoj sedež v Bogoti. Metoda, s katero vrše te duhovniške ekipe svoja dela, je tipično žosistična. V rudarskih predelih Potosija že obstajajo moške in ženske žosistične skupine. Poleg verske in moralne prevzgoje Indijancev duhovniške ekipe delujejo na prevzgoji delavstva v pogledu upravičenih zavarovalnih meznih zahtevkov.

Svetinja »Edith Steinov«

Preteklo soboto je bila darovana v stolnici sv. Patricija v New Yorku letna sv. duša katoliškega društva Edith Stein. Društvo je bilo ustanovljeno pred tremi leti in ima namen podpirati Jude, ki prestopijo v katolicizem. Danes ima nad 1000 članov, med katerimi je na stotine takih, ki so prestopili iz židovstva v katolicizem. Društvo je sprejelo svoje ime po Edith Stein, ki je postala karmeličanka z imenom sestra Terezija Bila je umorjena od nacistov v plinskich celicah taborišča Auschwitz na Poljskem. V teku obreda po sv. maši je bila izročena redemptoristu patru Arthuru Klyberju, konvertitu iz židovstva, ki sedaj deluje v župniji Najsvetjega Imena v Omahi na Nebraski, svetinja Edith Stein.

Papežev božični nagovor je zopet vzbudil veliko zanimanje po svetu. Prenašale so ga skoraj vse svobodne radijske postaje sveta; časopisi so prinašali obširne komentarje. Podali vam bomo kratak izvleček govora.

Resnica o Jezusovem rojstvu v betlehemskem hlevčku je za ves svet velika tolažba. To misel podarja sveti oče v prvem delu nagovora. Mnogi vidijo na svetu samo krivice, nered, trpljenje posameznih ljudi in celih narodov. Vse to je spremstvo velikega napredka.

V svetu prihaja do raznih zmot. »Poglejte,« pravi sveti oče, »zamenjavanje vrednot, ki ga je dosegla mehanika v svoji mrzlici. Človeka premoti brzina gibanja v mehaniki in jo prenaša na svoje delovanje tudi pri stvareh, ki plovito zorijo v miru, v zvestobi do tradicije. Moderen človek pa pod vplivom brzine postaja podobna trsu, ki ga veter maje.« — Podobno se dogaja pri človekovem opazovanju. Moderni aparati silno povečujejo človekovo zmožnost opazovanja, merjenja, poslušanja — a prav zato se človek ustavlja na površju in premalo uporablja svoje duševne zmožnosti, da bi se zamislil v bistvo stvari.

Nevarno je, da bo človek postal zopet suženj narave. V prvih časih se je človek bal narave zaradi svoje nevednosti in slabosti. Danes pa izredno poznanje neizmernih energij spravljaja človeka do oboževanja teh sil. Zato je danes bolj kot kdaj potrebno, da človek odloži verige suženjstva in služi samo Kristusu. — Človekovo delo na svetu ni obsojeno na nered, ampak na harmonijo v Bogu.

Kristus je poročstvo harmonije v svetu

To dokazuje sveti oče v drugem delu svojega božičnega govora. Odrašenikova prisotnost v svetu je garancija vstajenja, sloge in miru. »Danes nekateri oboževalci znanosti sodijo, ali vsaj ravnanje tako, kot da duha ne bi bilo. Vsi prežeti z materializmom, pričakujejo rešitev vseh vprašanj samo od svojih instrumentov in računov, od skrbnega opazovanja dejstev in od zunanje urejanja pojavov. Toda ravno človekov duh je tisti, ki odkriva in dela zaključke. Nujno torej moramo priznati delovanje razuma. Če torej človeški duh obvladuje materijo, bomo razumeli veličino dejstva, da je božji Sin postal človek, da je prišel na svet, ki je ustvarjen od Boga, kot v svojo hišo, kot v svojo lastnino.

Znanost, razorožitev in mir

V tretjem delu govora sveti oče razlaga, kako je Kristus luč in življenje ljudi, ki ustvarja harmonijo v svetu.

Kristjani imajo v svetu prav posebno nalogo. Delovati morajo za ustvaritev harmonije v svetu. Podlaga za doseg harmonije v svetu je zvesto izpolnjevanje moralnih zakonov. Sveti oče se vprašuje: »Kako naj pride do reda v svetu, če pustimo vso svobodo tistim, ki tega reda ne poznajo in

Ko so bili še dečki, so obiskovali salezijanske šole, zato so želeli, da jih salezijanec pripravi na sv. krst... Kako lepo bo videti te fante prvič pri sv. maši in še posebno pri sv. obhajilu na božično noč. Se mi, ki smo vajeni vsega tega, smo večkrat ganjeni do solz. Kaj šele, če bi mogle biti navzoče naše dobre družbenice...«

P. Radko Rudež

ki je vodil lansko leto štiri tečaje duhovnih vaj v Gorici in Trstu, je do sedaj bival v Londonu, da se je tam izpopolnjeval v angleščini. Prav pred božičnimi prazniki je zapustil Anglijo ter se vrnil na kontinent z namenom, da uredi še zadnje priprave za odhod v misijone. Pojde v Rodezijo (v južno Afriko). Pred odhodom ga bomo morda za kratek čas še kaj videli v Gorici in v Trstu.

ne priznajo? Kristjani morajo posegati v svet, da vzdržujejo božji red v svetu — to je njihova pravica in dolžnost — in smejo podzveti vse tiste akcije, privatno, javno in organizirano, ki vodijo do tega cilja.

Sveti oče obsoja brezbržnost kristjanov, ki bi se radi izognili delu za red v svetu. Hoteli bi celo, da bi se vrnili v skromne razmere katakomb. A bolj potrebno bi bilo, da bi se vrnili k Pavlovi modrosti, ki je pisal kristjanom v Korint in jim odprl vse poti delovanja.

V nadaljevanju sveti oče obsoja oboroževalno tekmo, ki zahteva ogromne vsote denarja, kar gre vse na škodo drugih dobrin. Trošenje tolikega denarja pogubno vpliva na gospodarstvo še tako močne države. Potrebno je, da oboroževanje zavzame prave meje. Predvsem naj ljudje dobre vo-

lje tekmujejo pri delu za mir. Vlade naj storijo vse, da preprečijo vojno, izvedejo naj učinkovito nadzorstvo nad oboroževanjem. S trdno medsebojno slogo naj prestrašijo vsakega, ki bi hotel motiti mir.

Sveti oče pravi, da smatra za svojo posebno nalogo, da dela za bratstvo med narodi, zato poziva vse prave ljubitelje miru, naj odstranijo vsako medsebojno prepiranje in vse razloge za nezaupanje. »Mir je tako dragocen, tako ploden, tako zaželen, da je vsak napor za njegovo ohranitev koristočno porabljen, čeprav se je treba zato odreči svojim zakonitim težnjam.«

»Kralj miru naj iz betlehemskih jasic vzpodbuja, ohranja in potrjuje te sklepe in naj v slogi vseh narodov, ki so dobre volje, ustvari tisto harmonijo in red, ki ju Stvarnik hoče ineti v svetu.«

CIVILNA POROKA

skrunitev krščanskega zakona

Svetostni značaj zakona

Italijanska javnost še vedno živahno razpravlja o primeru »civilne poroke Bellandi-Nunziati« v mestu Prato in o sodnijskem stopku proti tamošnjemu škofu msgr. Fiordelliju. Zadeva je prišla celo pred parlament in vanjo je posegel sam ministrski predsednik senator Zoli. O stvari se bo najbrže še veliko pisalo, zlasti če pride v januarju do sodnijske razprave.

Civilna poroka in Cerkev

V zvezi s tem primerom se je razvnela živahna polemika o civilnih porokah, o lateranskih pogodbah in konkordatu, in zlasti še o javnopravnem vprašanju, pod čigavo pristojnost, cerkveno ali državno, spada zakonska pogodba. Katoliška Cerkev uči, da je zakonska zveza med krščenimi ljudmi zakrament, sveti zakon, in da spada zato v izključno cerkveno pristojnost; sodobna svetna oblast pa nasprotno izjavlja, da je zakonska pogodba, ki je podlaga rodbinskega obstoja, rodbina pa temelj vsake zdrave človeške družbe, stvar državne zakonodaje. Cerkev ne zanika, da ni zakon tudi za državo največje važnosti, zato ji priznava pravico, da uredi po svojem pravu razmerje med možem in ženo glede civilnih učinkov zakonske zveze. Sebi si pa zaradi zakramentalnega značaja zakona pridržuje izključno pravico, predpisovati poročno obliko, določati zakonske zadržke in avtoritativno odločati o veljavnosti zakona samega.

Problem civilnih porok je tudi za naše slovensko ljudstvo izredno važen. Ne toliko kot sporna zadeva med cerkveno in državno oblastjo, bolj kot stvar vesti, saj gre za zakrament in za božji blagoslov nad naše družine. Znano je, da je v Jugoslaviji obvezen civilni zakon; cerkvena poroka je zgolj tolerirana, če že ne onemogočena. Pa tudi v Italiji, kjer je po konkordatu sporazumno urejeno zakonsko pravo, je poleg konkordatnega zakona dopuščen tudi civilni zakon. In tako se dogaja, da so v Sloveniji nešteti naši ljudje poročeni zgolj civilno.

Pa tudi pri nas na Tržaškem in na Goriškem imamo primere civilnih porok, in to celo med ljudmi, ki zavzemajo odgovorna mesta v našem javnem življenju, zaradi česar je njihov zgled še posebno kvaren in pohujšljiv.

Škof Fiordelli je proti poplavi civilnih porok v mestu Prato odločno dvignil svoj glas in ožigosal za javne grešnike one, ki so zgolj civilno poročeni. Istotako dvigamo svoj glas tudi mi slovenski duhovniki proti kugi civilnih porok, ki hoče oskruniti svetostni pečat naših družin in spremeniti družinska stetišča v leglo greha in pohujšanja.

Zakonska pogodba ima že v sami svoji naravi nekaj svetostnega. Bogu posvečenega. Predvsem je božjega izvora: zakon je ustanovil sam Bog v zemeljskem raji, ko je odredil, naj se Adam in Eva ljubita in podpirata kot mož in žena. Po zakonu sta mož in žena povzdignjena k časti božjih neposrednih sodelavcev pri činu ustvarjanja človeškega rodu: v zakonu se po starših porajajo nova bitja, katerim Bog vdihuje na novo ustvarjeno neumrljivo dušo; v družini se odgajajo ne samo vredni člani človeške družbe, temveč tudi udje kat. Cerkve in dediči nebeškega kraljestva. Zato tudi sta zakon in družina božji ustanovi.

Tega so se zavedali celo stari poganski narodi, ki so prepletali poročno slavje z verskimi obredi. Rimsko pravo je proglašalo zakonsko zvezo za spojitev božjega in cerkvenega prava in uvedlo poseben verski poročni obred (confarreatio). Celotno narodi najnižje kulture so uvedli pravne uredbe zakona, ki zgovorno pričajo o njihovem visokem moralnem ocenjevanju rodbinske zveze. Zato pa lahko z vsa upravičenostjo trdimo, da so vsa npravno zdrava ljudstva pojmovala zakon kot nekaj svetega, ki je višje od vseh človeških postav.

Človek je sicer v globini svoje duše priznaval svetost in dostojanstvo božjeppravne ustanove zakonske zveze, a po izvirnem grehu sproščene človeške strasti so hudo ponižale vzvišenost in etično lepoto zakonskega občestva, kot priča mnogoženstvo, ločitev zakonov in moralna izprijenost davnine. Brez posebne milosti božje zakonci ne morejo imeti čednostnega življenja. In da bi to izredno milost za stalno zagotovil zakonec, je Kristus Gospod povzdignil k časti zakramenta zakonske pogodbe med krščenimi osebami in zakonu vrnil prvotni bistveni lastnosti edinosti in nerazdružnosti.

Prvi kristjani so od vsega početka smatrali sv. zakon za zakrament. Mučenec sv. Ignacij piše, naj kristjani sklepajo sv. zakon samo s privolenjem svojega škofa. Tertulijan zagotavlja, da ko se pred Cerkvijo sklene sv. zakon, ga angeli božji razglasijo in nebeški Oče potrdi. Ko je bilo konec preganjanj, je Cerkev dogradila lastno zakonsko pravo, ki je postopoma dobilo tudi državno priznanje. Cerkvena poroka je imela tako tudi državne učinke in je postala edina oblika sklepanja zakonske zveze.

Za vernega človeka je civilna poroka nesmisel, kvečjemu ceremonija civilne zakonodaje, od katere zavistijo ponekod civilni učinki zakona, ki se more veljavno skleniti samo v cerkvi. Jurij

10-letnica SDZ v Trstu

V decembru leta 1947 je bila ustanovljena politična organizacija demokratičnih Slovencev Slovenska demokratska zveza. Delo, ki ga je v desetih letih opravila ta organizacija, je za tržaške Slovence velike važnosti.

Preteklo nedeljo je SDZ proslavila svojo desetletnico. Njen predsednik je podal poročilo o političnem delu in gibanju od leta 1948 pa do danes. Ko je pred desetinimi leti SDZ začela z delom, je morala graditi znova. Ostalo je še sicer nekaj starih korenin, ki so ostale še čvrsto narodno zavedne in jih ni omajal niti fašizem niti komunizem. Na te redke demokrate se je naslanelo vse delo. Pristopile pa so tudi nove moči, ki so delo pomladile in poživile, čeprav niso poznale tradicije. Za svoje zanimivo poročilo je žel predsednik živahno odobravanje.

Desetletni jubilej so pozdravili tudi zastopniki Slovenske prosv. matice, SDD, Slov. katoliške skupnosti in Slovenske prosvete, ki so vsi izrekli laskava priznanja delu, ki ga je opravila in ga opravlja SDZ.

Navzoči so nato še pokramljali pri pogrnjenih mizah in v veseli domačnosti pokramljali v pozno popoldne.

K jubileju SDZ v Trstu se pridružuje tudi naš tednik z iskrenimi čestitkami, naj bi se plodno delo SDZ v bodočnosti še bolj razraslo.

Sedmi mesec spora v tržaških ladjedelnicah

Nepopustljivost delodajalcev in vztrajnost delavcev v ladjedelnici sv. Marka, v arzenalu in v Tovarni strojev pri Sv. Andreju ter v ladjedelnici sv. Roka v Mišljah sta vzrok, da je borba delavcev teh obratov stopila že v sedmi mesec. V teh obratih dela skoro 7 tisoč delavcev in škoda na obeh straneh gre že v milijarde. Tudi v tržaškem gospodarskem življenju se pozna zastoj, zlasti v mali trgovini. Delavci so bili v teh mesecih prikrajšani za pol milijarde lir. Njihova borba za izenačenje plač z delavci genovskega »Ansaldo« se bo nadaljevala od izvojevanja istih pravic. Razlika v plačah med genovskimi in tržaškimi delavci ni majhna, saj znaša od 6 do 12 tisoč mesečno. Prečnejše upanje postavljajo tržaški kovinarji na ločitev IRI od Confindustrije, do katere bo prišlo verjetno takoj po novem letu.

Tržačani bodo služili vojake

Z novim letom bodo vsi tržaški mladeniči letnika 1937 dobili poziv na vojaški nabor. V jeseni pa bodo morali po zdravniški potrditvi nastopiti svojo vojaško službo. Letniki od 1932 do 1936, ki doslej niso bili klicani k vojakom, bodo klicani samo na zdravniški pregled, nikakor pa ne v vojaško službo. Letnik 1937 predvideva približno dva tisoč mladeničev, ki bodo morali v vojaško službo. Nimajo pa še v Trstu na razpolago prostorov, kjer naj bi se vršil zdravniški pregled, ker prejšnji prostori v ulici Navalii niso več uporabni.

Odložen proces proti Aldi Vižintinovi

Pred tržaškim porotnim sodiščem se je teden pred božičem začel proces proti

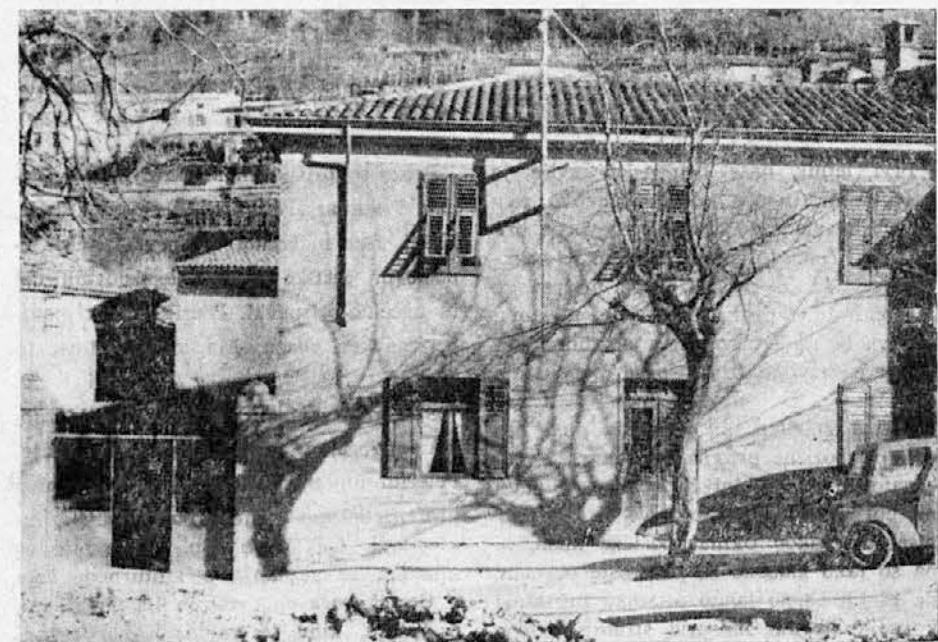
RAJBELJ**Stavka se je zaključila**

Po skoro treh mesecih stavke je prišlo do sporazuma med stavkujočimi rudarji in pa med delodajalcem, družbo Raibl-Pertusola. Po zapori rudnika, o kateri smo že poročali, je rudnik na ukaz ministrstva moral spet začeti z delom. Nato so se začela pogajanja v Vidmu. Vršila so se med zastopniki družbe Raibl-Pertusola. Trajala so dva dni ter se zaključila v četrtek 19. decembra po 11-urnih pogajanjih. Družba je sprejela večino naših delavskih zahtev, vendar jih je nekaj zavrnila. Naši zastopniki so pristali na sporazum, ker so videli, da bi nadaljevanje stavke postalo škodljivo za delavsko stvar. Če naredimo bilanco o tej tako dolgi stavki, moramo priznati, da je za nas delavce bil njen uspeh pozitiven. Pokazali smo strnjnost in pa discipliniranost kot še nikoli. Saj ves čas stavke ni bilo nobenega težjega incidenta. Poleg tega je bila moralna zmaga popolnoma

mladi Aldi Vižintinovi, obtoženi, da je dne 24. avgusta lansko leto umorila svojega moža Humberta Blažiča. Po dveh razpravah so sodniki odložili nadaljnjo razpravo za nedoločen čas. Do tega sklepa so prišli zaradi zmedenega stanja obtoženke. Predlagali so, naj jo pregledajo psihiatri in ugotovijo, ali je bila sploh pri zdravi pameti, takrat ko je izvršila zločin. Da bi imeli psihiatri dovolj časa za opazovanje Vižintinove, je predsednik odložil razpravo in vrnil akte preiskovalnemu sodniku.

Novi mladinski dom in župnišče v Dolini

Slika, ki jo vidite v tem članku, ni nič posebnega. Hiša, par oken, toda za hišo je tlakovano dvorišče, lep vrt in cela vrsta raznih prostorov, pravo moderno zidano gospodarsko poslopje. To

Na sliki vidite naš nov mladinski dom in župnišče

celotno imetje družine Grahonja smo kupili za novo župnišče in novi mladinski dom v Dolini. V hišo se preselimo prve dni spomladi. Največja vrednost te hiše je v tem, da stoji prav pri cerkvi in to je za župnišče vedno važno in dobro. Seveda bo treba sedanje moderne hleve zelo preurediti, da bodo prostori primerni za mladino, prav tako tudi hišo za stanovanje duhovnikov. Ko bo vse enkrat urejeno, bodo pozabljene tudi velike skrbi, ki jih ima prav sedaj dolinska župnija. Hiša, ki je stara komaj dvajset let in stoji na najlepšem kraju sredi vasi, je namreč zelo draga. Imamo na razpolago le pet milijonov, nekaj je prispevala država, nekaj bomo dobili od prodaje starega župnišča, a bo ostalo par milijonov dolga. In vendar ni bilo druge rešitve kakor napraviti ta korak. Staro župnišče, ki je prvo župnišče te starodavne župnije, je v zelo slabem stanju in nikakor ni začetni s splošnim popravilom. Mislili smo zidati novo župnišče nad sedanjo dvorano, a tudi to je propadlo, ko smo dobili fantastični proračun za 18 milijonov. Tako smo kupili to hišo, ki ima poleg drugega veliko prostora za zidanje in širjenje, če bo kdaj treba.

Tržaški gospod škof je poslal dolinski župniji lepo skupno pismo, v katerem vabi Dolince, naj pomagajo župniku pri važnem delu za novo župnišče. To pismo je dobila za božič vsaka družina

in kmalu bomo videli, kako se v naših časih verniki zanimajo in trudijo za hišo, ki mora biti poleg cerkve prav tako vsem draga in skupna. Sicer na Tržaškem v mnogih župnijah za podobne težave sploh ne veste, ker je skoro povsod župnišče last občine ali države in ni treba vernikom skrbeti za stanovanje duhovnikov. V Dolini pa je od vsega začetka tam v 14. stoletju župnišče last župnije in tako mora pač župnija za župnišče skrbeti; država da sicer delno pomoč, a glavna skrb le ostane župniji. Kakor zbirajo mesečne prispevke za ureditev cerkve v Bazovici, kakor delajo isto v Rojanu za novo dvorano, tako bomo skušali napraviti v Dolini. Od božiča do farnega opasila v juliju bomo napravili sedem mesečnih zbir in upamo, da bomo zbrali vsaj za prepis nove lastnine in za notranjo preureditev. Mogoče se bo našel kakšen dobitnik tudi izven mej naše župnije, kar bi bilo tudi v veliko pomoč. Poudarimo še enkrat: nova hiša ne bo le stanovanje za duhovnike, ampak bo v veliki meri služila za zbiranje vaske mladine; sedanji gospodarski del celotnega poslopja bo pravi

novi mladinski dom, kar je za dolinsko župnijo in njeno bodočnost zelo velikega pomena. Ob zaključku tega veselega poročila, še omenimo, da smo dobili prav to jesen lepo, veliko dvorišče ob naši kino-dvorani. Tako so dane prve glavne možnosti za redno delo v korist mladine.

Sv. Križ

Po lepo uspeli Miklavževi opereti, ki je dvakrat napolnila našo dvorano do zadnjega kotička, smo se začeli takoj z vne-mo pripravljati na božično prireditev, ki se je potem vršila zelo uspešno zopet v polni dvorani na božični dan 25. decembra popoldne. Že več let imamo na ta dan božični skrivnosti posvečeno prireditev, ker smo mnenja, da se mora župnija na vse načine truditi, da da in ohrani velikim praznikom krščanski značaj, ker sedanj ljudje vedno bolj spreminjajo krščanske praznike v zgolj priložnost za uživanje in zabave. Tudi pri božični prireditvi so imeli glavno vlogo naši šolski otroci. Dva naša odlična učitelja sta ustanovila mladinski pevski zbor, ki je prav dobro odpel več trglasnih božičnih pesmi. Nekateri otroci so se izkazali kot pravi mojstri v podajanju božičnih deklaracij. Končno nam je božična številka »Pastirčka« napravila lepo uslugo z božično igrico »Božično darilo«, katero so otroci prav lepo zaigrali.

Sv. Križ

Nekaj dni nato smo imeli na dan nedolžnih otrok otroški praznik. Že več let imamo navado, da se ta dan zberejo v cerkvi vsi otroci, kjer jim ob petju božičnih pesmi in primernem govoru podelimo slovesni blagoslov otrok. Letos smo povabili k tej slovesnosti še otroke iz okoliških vasi. Najbolje so se odrezali s svojim obiskom otroci s Proseka in Kontovela, ki jih je prišlo k slovesnosti kar 42. Razume se, da je izmed naših le redko kakšen manjkal. Tako je bila cerkev polna otrok, ki so navdušeno prepevali božične pesmi. Posebno privlačna pa je bila za otroke prireditev v dvorani. Najprej so naši otroci še enkrat ponovili svoj božični spored, nato pa je sledil lep film. In da je bilo veselje otrok popolno, jih je obiskal v zelo smešnem filmu še Šarló. Ta dan bo otrokom še dolgo ostal v spominu.

Sporočamo, da bo naš cerkveni pevski zbor, ki velja za enega najboljših v tržaški okolici, nastopil na praznik svetih Treh kraljev, 6. januarja ob 4. popoldne na tržaški radijski postaji s koncertom božičnih pesmi. Izbral si je ta koncert

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

TVRDKA**Ivan Peinčič v Keminu**

vošči srečno novo leto!

Lupše Ivan TRGOVINA "PRI SOLNČU"

MANIFAKTURA - GALANTERIJA IN VSE VRSTE PERILA

TRST - UL. NIZZA - UL. RISMONDO, 1

vošči srečno novo leto!

novejše božične pesmi oziroma take, ki še niso bile dosti izvajane. Upamo, da se bo zbor odrezal.

V nedeljo 12. januarja bomo slovesno praznovali 13. obletnico ustanovitve Apostolstva molitve v naši župniji. Navado imamo, da vsako leto v januarju slovesno proslavimo ta dogodek in damo novo spodbudo članom in članicam. Vsako leto povabimo za to priliko enega izmed duhovnikov, da govori o apostolatu. Za letos se je odzval našemu povabilu gospod Ivan Kretič, župnik iz Devina.

DANIJELEGHISA Z DRUZINO pošilja iz Connecticuta v Združenih državah najlepša voščila za novo leto 1958 vsem prijateljem in znancem v domovini.

OGLESI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L. 20, osmrtnice L. 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Božični prazniki v Gorici

Izdila svete noči z jasnimi zvezdnatim nebom in zasneženimi cestami je letošnji Božič prevarala ne samo nas v Gorici, temveč tudi drugod po Evropi. Bil je Božič brez snega in brez zvezd. Se celo v Moskvi so še vedno v pričakovanju snega. Pač pa je gosta megla pokrila skoro vso vzhodno Evropo in tako otežkočila povečani promet božičnih dni.

Mrzličnim pripravam predbožičnih dni, ku so skoro po vseh hišah postavljali jaslice in drevesce, je sledil umirjen in mil Božič, ki je privabil v razsvetljene cerkve k polnočnici na tisoče in tisoče Goričanov. Za nas Slovence je bila lepa polnočnica v cerkvi sv. Ivana. Najprirednejši so se udeležili tudi zorne maše v stolnici in pozneje, ob deveti uri, pri sv. Ignaciju na Travniku. Vse te slovenske maše so bile častno zastopane in tudi sv. obhajil je bilo prav dosti.

Razne italijanske organizacije so tudi v našem mestu razdelile za te praznike na tisoče paketov najpotrebnejšim, zlasti še otrokom in tako omogočile, da so vsi občutili toplo bratsko vez, po kateri se razodeva božja ljubezen. Občinsko podjetje za luč pa je Goričanom pripravilo lepo presenečenje, ko je s tisočimi lučkami razsvetlilo drevesa na Korzu.

Božičnica v št. Mavru

Tudi letos so nas nedeljo pred Božičem naši solarčki razveselili z lepo prireditvijo. Jasen zimski popoldan je privabil v šolo starše in sorodnike otrok pa tudi veliko število drugih, ki jim je delo in trud naših malčkov pri srcu. Učilnica je bila lepo okrašena s smrekovimi vejicami in lučkami, za kar so z veseljem pripomogli domači fantje.

ZAHVALA

Globoko ganjeni spričo izrazov sočustvovanja, ki so bili izkazani ob težki izgubi našega nadvse ljubljenega moža, deda in vzornega organista

Benedikta Trampuža

se iz srca zahvaljujemo vsem, ki so kakor koli počastili spomin in ga v tolikšnem številu spremili k večnemu počitku.

Zalujoča soproga Frančiška, hčere in sinovi z družinami Trampuž, Tavčar, Makovec, Merler in Gufler.

Trst-Rojan-Meran-Melbourne, 17. dec. 1957.

Sporočamo žalostno vest, da nas je za vedno zapustil naš ljubljeni

Viko Rudolf

v Črnem vrhu nad Idrijo

Pogreb se je vršil na dan sv. Štefana ob številni udeležbi sorodnikov in prijateljev.

Dr. Vrtovčevl

Gorica, 30. decembra 1957.